

1 MAIG IGUALTAT MÉS DIGNITAT

IGUALTAT + DIGNITAT LABORAL i un sindicalisme que et representi. Reforma de la Llei Sindical perquè tots puguem defensar els nostres drets.

La **Central Sindical Independent i de Funcionaris (CSIF)**, sindicat més representatiu en les administracions públiques i amb presència creixent en el sector privat, celebra el **1r de Maig** amb una crida a les diferents organitzacions polítiques al fet que aportin solucions que permetin avançar cap a la recuperació econòmica real, un repartiment just dels esforços i retornar als ciutadans i ciutadanes del nostre país a la posició que els correspon en matèria de benestar, igualtat entre homes i dones, justícia social i ocupació, després d'anys de sacrificis.

Aquest **1r de Maig** té caràcter excepcional perquè coincideix amb la celebració de les Eleccions Generals i per tant les diferents formacions polítiques han d'oferir a la societat les seves propostes davant els reptes socials i econòmics d'Espanya.

Ens trobem en un moment crucial. Durant els últims tres anys s'han millorat les xifres d'ocupació, però encara continuen obertes les ferides de la crisi: condicions laborals desiguals, empobriment, deterioració dels serveis públics... Tot això es veu agreujat per una taxa de desocupació estructural que pràcticament doblega la mitjana europea i les febleses del nostre teixit productiu.

A més, fa falta una ocupació digna i de qualitat per a les dones, bandejant d'una vegada per sempre les situacions de desigualtat, discriminació en l'ocupació i la bretxa salarial.

La conciliació de la vida laboral i familiar continua sent un mer anhel, en un país amb uns horaris absolutament desbordants. Fa falta ja un debat seriós sobre la implantació d'**horaris racionals** i de la jornada de **35 hores setmanals**, també com a mesura de creació d'ocupació.

L'elevadíssima taxa desocupació juvenil que novament doblega la taxa europea és un altre mal endèmic del nostre país, al qual no han trobat solució cap dels diferents governs, creant una autèntica ruptura generacional i una pèrdua de talent, que acaba en l'emigració com a única sortida dels nostres joves. Les minses polítiques de retorn, la desregulació de la recerca i la precarietat dels contractes fan que no sigui possible trobar ocupació digna als nostres joves.

El desinterès entre el món formatiu-universitari i educacional i l'empresarial no afavoreix la integració de la joventut en el mercat de treball, com tampoc afavoreixen les traves a les pràctiques en empreses, com a manera de familiaritzar-se la joventut amb el món real del treball. S'ha de revisar la política formativa, fent-la atractiva i compatible amb el món empresarial, posant l'objectiu en l'accés a l'ocupació, sense caure en la mercantilització de la formació ni en l'explotació dels treballadors en vies formatives i d'accés a l'ocupació.

Lamentablement, la pluralitat d'opcions polítiques que tenen els espanyols i les espanyoles no existeix en l'àmbit sindical. La Llei orgànica de Llibertat Sindical roman pràcticament inalterada des de la seva redacció, privilegiant a uns sindicats polítics que han perdut el contacte amb la realitat. Per això urgeix una reforma d'aquesta Llei – i que reclamarem als diputats que surtin de les urnes – que obri la representativitat a nous sindicats com a **CSIF** en els àmbits de negociació.

Malgrat les dificultats, **CSIF** ha quadruplicat la seva representació en el sector privat en els últims deu anys i ja estem presents en centenars d'empreses privades, com Michelin, Heineken, Inditex, Amazon, Coca-Cola o Atresmedia.

I és que la societat demanda un model de sindicalisme generalista perquè a Espanya tots i totes puguem defensar els nostres drets; un sindicalisme independent dels partits polítics, professional, alternatiu, transparent i honest en els seus comptes.

En l'àmbit de la seva responsabilitat, **CSIF** va aconseguir el passat 28 de març una oferta d'ocupació pública històrica en l'Administració General de l'Estat, amb creació neta d'ocupació. **CSIF** defensarà les demandes salarials i les millores de condicions després de les eleccions, marcant una **nova agenda de millores: 35 hores**, recuperació de **l'estructura salarial prèvia a la baixada de 2010**, **carrera professional, desenvolupament de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic i equiparació salarial**.

Aquestes millores han de traslladar-se a tots i cadascun dels àmbits de les nostres Administracions i del nostre Estat del Benestar (Educació, Sanitat, Pensions...) perquè en ells resideix el fonament dels serveis que reben els nostres ciutadans i que hem d'acaronar.

D'altra banda, malgrat les contradictòries sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre l'abús de la contractació temporal en les Administracions Espanyoles, estem obligats a posar fre a aquesta problemàtica, que fa precària l'ocupació en els serveis que reben els ciutadans.

A més hem d'agilitzar les Ofertes Públiques d'Ocupació, dissenyar un pla de recursos humans a mitjà termini enfront d'allau de jubilacions que es produiran en els pròxims quinze anys i reforçar les plantilles on sigui necessari perquè encara arrosseguem un dèficit de 95.000 ocupacions des que va començar la crisi.

Tampoc és de rebut que no es compleixi la premissa "a igual treball, igual salari" ni en l'empresa privada, on han sorgit noves formes d'explotació, ni en les administracions públiques, on hi ha diferències de fins al 25 per cent entre comunitats i Administració Central.

En definitiva **CSIF**, proposa una negociació oberta, transparent que posi sense partidismes els problemes dels treballadors i treballadores sobre la taula, de cara a una solució que produeixi ocupacions dignes i de qualitat, perquè només sobre aquesta base es podrà cimentar l'enfortiment de l'economia.

1r de Maig

